

[Maigaard.]

forhold til den nuværende lovgivning, fordi disse jordlove endda med VK-partiernes støtte førte os frem til det niveau, som vi havde og var fremme ved i 1963, og det var da rart, ikke mindst efter den folkeafstemning i 1963, at de borgerlige, VK-partierne, nu ville være med til at lave en jordlovgivning af denne art. Det skal de ikke have utak for. Men vi fremførte allerede dengang, at disse jordlove ikke kunne holde over for fællesmarkedet og dets regler. Jeg henviser til min egen ordførertale, som står trykt i Folketingstidende 1971-72 sp. 6189-6199. Den ordførertale er, det skal jeg gerne medgive hr. Stetter, selvsagt lavet efter fattig evne, men hr. Stetter har øjensynlig ikke evnet at gendrive et eneste punkt i talen, som ellers fyldte 10 fulde spalter i Folketingstidende. Når hr. Stetter derfor spørger: hvorfor stemte I for jordlovene? så synes jeg, at han i stedet for skylder os andre en gendrivelse af påstanden om, at disse jordlove ikke kan holde over for EF. Den argumentation har været kendt i 4-5 måneder, og hr. Stetter har ikke besværet sig med på et eneste punkt at vise, at vi tog fejl. Han får svært ved det, bortset fra ganske få punkter; der er to punkter, hvor der kan være tvivl, men i øvrigt er det uden for diskussion, at det, der blev lagt op dengang, at jordlovene ikke kan holde i EF, det står fast, for det bygger bl. a. på de vedtagelser, som fællesmarkedet har gennemført, og som vi alle har fået.

Hr. Svend Haugaard gennemgik mindretallets betænkning om jordafsnittet og startede med at sige, at det var da vist ikke rigtigt, hvad der stod, og vi kunne nok styre mulighederne. Derpå gennemgik han betænkningens afsnittet og snakkede så lidt om hist og pist. Men nu er vi jo kommet til det tidspunkt i diskussionen, hvor sandheden er konkret, og derfor vil jeg gerne spørge hr. Svend Haugaard: på hvilket punkt er det, der står i mindretalsbetænkningen om jordproblemerne, forkert? Jeg vil godt have et eneste punkt, hvor det, der står i mindretalsbetænkningen, ikke er stringent og klart og holder sig fuldstændig til de regler, der ligger fra fællesmarkedets side.

Jeg skal slutte med at sige, at det felt, som jeg her har behandlet, det er vanskeligt at overse, det er vanskeligt at arbejde med,

men det overblik og den indsigt i problemerne, som efterhånden er kommet frem, skyldes på dette punkt ikke myndighederne, den skyldes ikke regeringen, den skyldes ikke markedssekretariatet. Den skyldes, at kritiske borgere, først og fremmest sønderjyske jurister, har følt et ansvar for deres samfund og derfor er gået problemet igennem.

(Kort bemærkning).

Knud Damgaard: Hr. Maigaard har i hvert fald sikret sig imod det historiske eftermæle: han talte dansk og vedblev at tale dansk. Noget andet er så, at selv hr. Erhard Jakobsens lytterkomité måske kan få vanskeligt ved at finde ud af, hvad det så var, han talte.

Jeg vil ikke hævde, at der blev talt demagogisk, men jeg mener, at hvis man sammenholder generelle bemærkninger fra modstanderside under denne debat med nogle af de bemærkninger, der blev fremsat af hr. Maigaard, så er der i hvert fald tale om ulogisk fremstilling af helt ukendt omfang. Hvad bliver der sagt i denne debat?

Der siges eksempelvis, at det frygteligste af alt ved at gå ind i EF er, at så forsvinder dansk erhvervsliv dernede, hvor tyngden i erhvervslivet befinder sig, hvor koncentrationen af produktion og erhvervsliv vil finde sted, og så frygter vi det. Nu får vi bagefter at vide, at det frygteligste, der sker ved at gå ind i EF, er, at vi på grund af den danske jordlovgivning åbner op for en ukontrolleret investering i jordopkøb til erhvervslivsudbygning i Danmark. En af delene må være forkert. Begge dele kan i hvert fald ikke være rigtige.

Jeg er da overbevist om, at det, vi må søge, naturligvis må være, at vi får mest mulig andel i den frie etableringsrets muligheder for at sikre bedst muligt grundlag for fuld og fornuftig beskæftigelse i Danmark i fremtiden.

Og må jeg så sige blot én ting mere i denne korte bemærkning. Det forekommer mig aldeles ulogisk, at et land, der baserer væsentlige valutariske indtægter på turisme, afviser så generelt, som det sker i denne debat, mulighederne for at opnå disse turistindtægter. Jeg kan ikke rigtig se det logiske i, at det er urimeligt, at man fra